

ارزیابی برنامه نظارت فشرده برای بزه‌کاران مواد مخدر

در تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط

نویسندگان: سوزان ترنر؛ جون پترسیلیا؛ الیزابت پیپر دیشنز^۱

مترجم: مهرداد رایجیان اصلی^۲

چکیده

این مقاله نتایج یک بررسی میدانی درباره پیامدهای «نظارت فشرده در تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط»^۳ (زین پس، نظارت فشرده) برای بزه‌کاران مواد مخدر را [در آمریکا] گزارش می‌کند. این طرح نمونه نظارت فشرده که اداره معاونت دادگستری بودجه آن را تأمین می‌کرد، پنج حوزه ایالتی را در برمی‌گرفت: کنتراکاستا، کالیفرنیا، سیاتل، واشنگتن، دس موینس، آیوا، سانتافی، نیومکزیکو، و وینچستر، ویرجینا. این حوزه‌ها با به‌کارگیری الگوی کلی طرح نظارت فشرده در ایالت‌های جرجیا و نیوجرسی در آغاز دهه ۸۰ میلادی به تنظیم و تنسيق موقعیت و شرایط خود پرداختند. نتایج نشان می‌دهد که بهره‌وران^۴ این طرح، اغلب با پذیرفتن آزمایش مواد مخدر مشاوره‌های بیش‌تری دریافت کردند و سطح بالاتری از کار را به نسبت هم‌تایانشان در «نظارت ساده تعلیق مراقبتی / آزادی مشروط»^۵ به خود اختصاص دادند. با توجه به نتایج یک‌ساله تکرار جرم، نسبت بالاتری از بهره‌وران طرح نظارت فشرده، مرتکب تخلف‌های فنی (در وهله نخست به دلیل مصرف مواد) شدند، ولی هیچ تفاوتی میان دو گروه مورد بررسی از نظر بازداشت‌های کیفری جدید^۶ وجود نداشت. در پایان یک‌ساله بعد، بیش‌تر بهره‌وران نظارت فشرده اغلب به دلیل تخلف‌های فنی روانه زندان^۷ شدند. این تدبیر هزینه‌های روش نظارتی را، که میانگین سالانه آن در برنامه نظارت فشرده برای هر بزه‌کار ۸۰۰۰ دلار بود، در مقایسه با میانگین سالانه ۵۵۰۰ دلار برای بزه‌کار در روش نظارت ساده، افزایش داد.

واژگان کلیدی

نظارت فشرده، تعلیق مراقبتی فشرده، آزادی مشروط فشرده، تکرار جرم، تخلف فنی

1. Turner (Susan), Petersilia (Joan) and Piper Deschenes (Elizabeth); Evaluating Intensive Supervision Probation/ Parole (ISP) for Drug Offenders, In Crime and Delinquency, Vol. 38, No.4. October 1992, pp. 536-556.

۲. دکتر حقوق کیفری و جرم‌شناسی از دانشگاه شهید بهشتی

3. Intensive Supervision Probation/Parole (ISP)

۴. منظور از بهره‌وران برنامه‌های نظارت فشرده محکومانند که به گذراندن دوره‌های تعلیق مراقبتی یا آزادی مشروط در چهارچوب این برنامه‌های نظارتی ملزم شده‌اند (مترجم).

5. routine probation/parole supervision

6. new criminal arrests

۷. در این مقاله دو واژه jail و prison که بیان‌کننده مکان اجرای محکومیت‌های سالب آزادی‌اند، در کنار هم به کار رفته‌اند. در این میان، jail مکانی است برای نگهداری متهمانی که در انتظار دادرسی به‌سر می‌برند یا بزه‌کارانی که به طور معمول در برابر جرم‌های جنحه‌ای به حبس‌های کوتاه مدت (برای نمونه «تا یک‌سال» در برخی ایالت‌های آمریکا) محکوم می‌شوند. ر.ک.:

Black's Law Dictionary, Thomson & West, 2004, p.851.

پیش‌گفتار مترجم

برنامه‌های نظارت فشرده شیوه‌ای از نظارت اند که سطح بالایی از تماس بزه‌کار با مأموران اصلاح و مراقبت و نیز اعضای جامعه را دربرمی‌گیرد. هدف این برنامه‌ها تحمیل مجازاتی است که از زندان سبک‌تر و از تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط ساده (عادی) شدیدتر باشد. در بیش‌تر برنامه‌های تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط فشرده، شمار کم‌تری از بزه‌کاران به مأموران مراقبت سپرده می‌شوند. همچنین، امکان نظارت نزدیک بر بزه‌کاران (بهره‌وران) بیش‌تر است و به اجرای مطلق و دقیق برنامه تأکید می‌شود. شیوه نظارت در این برنامه‌ها نظارت الکترونیکی را نیز دربرمی‌گیرد.

تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط فشرده برای بزه‌کاران در آستانه خطری که زندان برای آنها نامناسب به نظر می‌رسد، طرح‌ریزی شده است. این برنامه‌ها امکان نظارت نزدیک بر بزه‌کاران را به کمک مأموران آموزش‌دیده و از گذر مشاوره‌های فردی برای مصرف مواد مخدر، الکل، آسیب‌های روانی، خشونت خانگی، نظارت بر پرخاشگری، درمان و نظارت بر بزه‌کاران جنسی فراهم می‌سازند.

هدف اصلی برنامه‌های نظارت فشرده کاهش جمعیت زندان، صرفه‌جویی در هزینه‌های عدالت جنائی و اصلاح و بازپروری بزه‌کاران، حفظ امنیت عمومی و اجرای ضمانت اجرائی است که بیش‌از تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط ساده ویژگی تنبیهی و مداخله‌گرانه داشته باشد.

تماس‌های پیاپی ماهانه میان مأموران اصلاح و مراقبت و بزه‌کاران (بهره‌وران) و توسل به یک سلسله الزام‌ها مانند آموزش‌های حرفه‌ای، خدمات اجتماع‌محور، آزمایش مواد مخدر یا درمان معتادان و در پاره‌ای موارد محدودیت یا ممنوعیت رفت‌وآمد و حبس خانگی مهم‌ترین رکن‌های برنامه‌های نظارت فشرده اند.

مهم‌ترین گونه‌های برنامه‌های نظارت فشرده به بزه‌کاران مواد مخدر، بزه‌کاران جنسی و نوجوانان بزه‌کار مربوط اند. درباره ارزیابی برنامه‌های نظارت

فشرده تاکنون بررسی‌های بسیاری انجام شده است. پاره‌ای از ارزیابی‌ها از میزان موفقیت این برنامه‌ها و پاره‌ای دیگر از ناکامی آنها حکایت داشته‌اند. بخشی از این ارزیابی‌ها درباره کارایی برنامه‌هایی است که اجرا شده و بخشی دیگر به نظریه‌ها و پژوهش‌هایی مربوط است که درباره این برنامه‌ها وجود دارد.

با این همه، هر چند دلیلی بر کارایی مطلق نظارت فشرده در کاهش جرم یافت نشده، به نظر می‌رسد که نظارت بیش‌تر، احتمال کشف تخلف‌های فنی را افزایش می‌دهد. به باور صاحب‌نظران، برنامه‌های نظارت فشرده تنها در صورتی موفق‌اند که به هدف‌های اصلی و آشکار خود دست یابند. با وجود تردیدهایی که در کارایی این برنامه‌ها به چشم می‌خورد، دادرسان، دادستانان و دیگر دست‌اندرکاران عدالت جنائی از آنها پشتیبانی کرده‌اند. به دیگر سخن، امکان نظارت فشرده و نزدیک، اعتبار نهادهایی مانند تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط را در نظام عدالت جنائی بالا برده است. بی‌گمان، تأثیر برنامه‌های نظارت فشرده، تنها به کیفیت این برنامه‌ها و تأثیر آنها بر بهره‌وران تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط بستگی ندارد، بلکه کارایی دست‌اندرکاران این برنامه‌ها و آموزش‌های تخصصی ارائه‌شده به آنها نیز می‌تواند در نتایج این برنامه‌ها مؤثر باشد.^۱

در مقاله‌ای که پیش‌رو دارید، پیامدهای شماری از برنامه‌های تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط فشرده در چند حوزه ایالتی امریکا تحلیل شده است. خوشبختانه، تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط فشرده به منزله یکی از پیشرفته‌ترین ضمانت‌اجراهای جانشین زندان یا کیفی‌های میانه یا «کیفرهای اجتماع‌محور»، در چند سال گذشته مورد توجه دست‌اندرکاران نظام عدالت جنائی ایران نیز قرار گرفته است، به گونه‌ای که نویسندگان «لایحه مجازات‌های اجتماعی جایگزین زندان» زیر عنوان «دوره مراقبت» و نویسندگان «لایحه قانون مجازات اسلامی» زیر عنوان «تعویق-تعلیق مجازات و نظام نیمه‌آزادی - آزادی مشروط»، شکل‌های همراه با نظارت فشرده این ضمانت‌اجراها را نیز مورد توجه

۱. در این زمینه، ر.ک.: طرح «جایگزین‌های زندان یا مجازات‌های بینابین»؛ به سرپرستی: آشوری، محمد؛ نشر گرایش، ۱۳۸۲، صص ۳۹۱ تا ۳۱۶.

قرار داده اند. از این رو، نتایج ارزیابی‌های انجام شده در این مقاله می‌تواند ضمن ترسیم دورنمای روشن‌تری از این روش‌ها، دست‌اندرکاران ما را برای اجرای بهتر آنها در آینده نیز یاری دهد.

***

بزه‌کاران مخدر بر نظام عدالت جنائی و به‌ویژه بر سیاست اصلاح و درمان به‌شدت تأثیر منفی می‌گذارند. نه‌تنها شماری از بهره‌وران تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط به رکوردهای بی‌سابقه‌ای دست یافته‌اند، بلکه متخصصان در این زمینه معتقد اند که ترکیب بهره‌وران این برنامه‌ها، به‌ویژه در ارتباط با مواد مخدر، قابل توجه بوده است. برآورد می‌شود که بیش از یک و نیم میلیون نفر از بهره‌وران برنامه‌های تعلیق مراقبتی یا آزادی مشروط را بزه‌کاران مواد مخدر (خواه مصرف‌کنندگان خواه فروشندگان یا هر دو گروه) تشکیل می‌دهند.

انجام وظایف و مسؤولیت‌های دوچندان در برنامه‌های تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط برای کنترل بزه‌کاران در اجتماع و تسهیل دستیابی آنها به زندگی به دور از جرم — به‌ویژه زمانی که این برنامه‌ها نسبت به بزه‌کاران مواد مخدر اعمال می‌گردد — با تردید نگریسته می‌شود. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بسیاری از بزه‌کاران در زمان گذراندن دوران تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط مصرف‌شان را ادامه داده‌اند. همچنین، بررسی‌ها نشان می‌دهند که مصرف مواد مخدر با میزان بالای ارتکاب جرم در ارتباط است.

از سوی دیگر، پژوهش‌ها نشان می‌دهند که افزایش تأثیر درمان اعتیاد به مواد مخدر، به نظام عدالت جنائی بستگی دارد و برنامه‌های تعلیق مراقبتی که درمان را با نظارت کامل و دقیق ترکیب می‌کنند، می‌توانند تا ۱۵ درصد بیش از مواردی که تعلیق مراقبتی به‌تنهایی اعمال می‌شود، تکرار جرم^۱ را کاهش دهند.

بدین ترتیب، چالش اصلی دست‌اندرکاران تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط،

۱. درصد کاهش تکرار جرم در برنامه نظارتی تعلیق مراقبتی، ۱۵ درصد بوده است.

چگونگی مدیریت بزه‌کاران مواد مخدر است، به طوری که وقتی رفتار آنها برای کشف سریع تخلف‌های احتمالی‌شان از نزدیک زیر نظر است تا در صورت لزوم به دور نگه داشتن آنها از اجتماع منجر گردد، در آستانه بالاترین نظارت در برنامه‌های بازسازی [بازپروری] قرار می‌گیرند.

در بسیاری از مناطق، مقام‌های رسمی با اجرای برنامه‌های نظارت فشرده در تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط به مصاف این چالش رفته اند. اگرچه هیچ برنامه استاندارد از نظارت فشرده وجود ندارد، این برنامه‌ها به طور کلی، بزه‌کاران را در گروه‌های کوچک بهره‌وران قرار داده، و مشارکت آنان در کار، معرفی خود برای آزمایش‌های اتفاقی مواد مخدر و الکل، و انجام خدمات اجتماع‌محور^۱ را ایجاب می‌کنند.^۲ پشتیبانان این برنامه‌ها معتقدند نظارت فراینده بر درک و برداشت بزه‌کاران از توانایی نظارت عدالت جنائی در کشف و مجازات رفتار مجرمانه آنها و در نتیجه بر «بازدارندگی فردی یا خاص»^۳ تأثیر خواهد گذاشت. همچنین، نظارت نزدیک و فشرده باید احتمال کشف و بازداشت بزه‌کارانی را که این بازدارندگی در آنها مؤثر نبوده بالا ببرد. اگر این روش گوشزدی برای بازداشت تکرارکنندگان جرم باشد، کنترل جرم و «ناتوان‌سازی»^۴ نیز انجام خواهد شد.

1. community services

۲. نمونه‌های کامل برنامه‌های نظارت فشرده را می‌توان در منابع زیر یافت: پترسیلیا (۱۹۸۷) و بیرن، لوریجو، و بیرد (۱۹۸۹).

3. specific deterrence:

ارعاب یا بازدارندگی یکی از رکن‌های — بلکه نخستین رکن — نظریه کاهش جرم (reductivism) است که به دو شاخه بازدارندگی فردی یا خاص (specific deterrence) و بازدارندگی جمعی یا عمومی (general deterrence) تقسیم می‌شود. بازدارندگی فردی اثر بازدارنده ضمانت اجرا (کیفر، اقدام تأمینی یا دیگر تدابیر مانند تعلیق مراقبتی ...) بر رفتار آینده بزه‌کار است. در بازدارندگی خاص فرض بر آن است که بزه‌کار این ضمانت اجرا را چنان ناخوشایند یا هولناک می‌یابد که هرگز در آینده مرتکب جرم نمی‌شود در مقابل، در بازدارندگی عمومی، هدف از اعمال ضمانت اجراها عبارت است از ترغیب و واداشتن همه مردم (بزه‌کاران احتمالی) به مرتکب نشدن جرم (مترجم)؛ برای آگاهی بیشتر ر.ک.: رایجیان اصلی، مهرداد؛ رهیافتی نو به بنیان‌های نظری پیش‌گیری از جرم؛ مجله حقوقی دادگستری، شماره ۴۸-۴۹، صص ۲-۱۳۲ (مترجم).

4. incapacitation:

ناتوان‌سازی در ساده‌ترین مفهوم، پیش‌گیری از تکرار جرم بزه‌کار با تحمیل مجازاتی است که به طور معمول جنبه جسمی دارد. بسیاری از کیفرهای سنتی همچون اعدام و بریدن دست و پا بر پایه این دیدگاه توجیه

و از آنجا که بهره‌وران برنامه نظارت فشرده به مشارکت در کار و برنامه‌های درمانی تشویق (و اغلب ملزم) می‌شوند، در نتیجه، «بازپروری و اصلاح»^۱ نیز می‌تواند محقق شود.^۲

این مسأله که آیا چنین پیامدهایی واقع‌گرایانه اند یا نه، اکنون آشکار نیست. اگرچه امروزه صدها برنامه نظارت فشرده وجود دارد، ولی شمار کمی از آنها به گونه قابل اطمینانی ارزیابی شده‌اند. ارزیابی‌های پیشین برنامه‌های نظارت فشرده در تعیین یک گروه سنجشی همانند واقعی ناکام بوده‌اند. شیوه‌های برگزیده‌شده‌ای که به منظور تعیین بهره‌وران مناسب برای برنامه‌های نظارت فشرده به کار می‌روند، اغلب تضمین می‌کنند که هیچ مورد مقایسه‌پذیری را نمی‌توان در این برنامه‌ها منظم یافت. برای نمونه، برنامه‌های نظارت فشرده‌ای که اغلب بهره‌وران پرخطر را آماج قرار می‌دهند و بهره‌وران کم‌خطر را نادیده می‌گیرند، «نامطلوب یا نامناسب» بوده‌اند. در مقایسه این دو گروه، این اطمینان وجود ندارد که آیا برنامه نظارت فشرده پاسخ‌گوی تفاوت‌های قابل مشاهده است یا آیا این دو گروه از آغاز با هم متفاوت اند یا خیر؟

به منظور رفع این مشکل، اداره معاونت دادگستری به تازگی سرمایه‌گذاری نمونه‌ای از نظارت فشرده را بر عهده گرفت که با یک ارزیابی تجربی پشتیبانی می‌شد.^۳ این اداره پس از یک بررسی رقابتی، پنج حوزه را به منظور مشارکت در برنامه نظارت فشرده برای بزه‌کاران مواد مخدر برگزید که از سال ۱۹۸۷ تا

→ می‌شده‌اند. ولی، این به آن معنا نیست که تنها، کيفرهای سنگین ناتوان ساز اند. به همین دلیل در این مقاله، «برنامه نظارت فشرده» نیز ناتوان‌ساز شمرده شده است. ر.ک.: منبع پیشین، صص ۳-۱۴۲ (مترجم).

1. rehabilitation/reform:

بازسازی یا اصلاح — یکی دیگر از رکن‌های نظریه کاهش جرم — بر این اندیشه استوار است که چنانچه ضمانت اجرا در بهبود رفتار یا شخصیت فردی بزه‌کاران مؤثر افتد و احتمال ارتکاب جرم آنان را در آینده کم‌تر کند می‌تواند رخداد جرم را کاهش دهد. ر.ک.: منبع پیشین، صص ۱-۱۴۰ (مترجم).

۲. برای دیدن بررسی کامل‌تر بنیان‌های نظری نظارت فشرده، ر.ک.: پترسیلیا و ترنر (۱۹۹۰) و کلیبر و هاردیمن (۱۹۹۰).

۳. اداره معاونت دادگستری یکی از کارگزاری‌های وزارت دادگستری امریکا ست که پشتیبانی مالی از کارگزاری‌های محلی عدالت جنائی را به منظور اجرای روش‌ها و تدابیر جدید بر عهده دارد.

۱۹۹۱ در این زمینه فعالیت کردند. این حوزه‌ها عبارت بودند از: کنتراکاستا- کالیفرنیا؛ سیاتل - واشنگتن؛ دس موینس - آیوا؛ سانتافی - نیومکزیکو؛ و وینچستر- ویرجینیا.^۱

مؤسسه ملی دادگری^۲ و اداره معاونت دادگستری هر دو از ارزیابی مؤسسه پژوهش و توسعه^۳ که از تحقیقی میدانی استفاده می‌کرد که در آن، بزه‌کاران واجد شرایط در یکی از برنامه‌های نظارت فشرده یا ساده تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط گماشته شده بودند، پشتیبانی کردند. هدف اصلی این بررسی، تعیین هزینه‌ها و آثار و پیامدهای نظارت فشرده بر بزه‌کاران مواد مخدر بود. اطلاعات مفصلی از پیشینه فردی، خدمات دریافتی و پیامدهای یک‌ساله تدابیر (از جمله، تکرار جرم و سازگاری اجتماعی)^۴ برای هر یک از ۵۶۹ بزه‌کار موضوع این بررسی گردآوری شد. هزینه‌های نظارت فشرده و ساده به کمک دادگاه محلی و با بهره‌برداری از داده‌های مؤسسه‌های اصلاح و تربیت و دادگاه‌های محلی در هر حوزه برآورد شدند.

این مقاله یافته‌های این ارزیابی را با توجه به پرسش‌های پژوهشی زیر به طور چکیده بررسی می‌کند:

۱. آیا بهره‌وران برنامه نظارت فشرده نسبت به بهره‌وران نظارت ساده، نظارت و خدمات بیش‌تری دریافت کرده‌اند؟
۲. برنامه نظارت فشرده چگونه بر تکرار جرم (از جمله، تخلف‌های فنی و

1. RAND (Research And Development) Corporation

2. The National Institute of Justice (NIJ)

۳. آتلانتا در مگون و دی‌کراس در جرجیا نیز در طرح نمونه نظارت فشرده شرکت کردند. داده‌های آنها در این مقاله قرار نگرفته زیرا برنامه‌های قیاسی (کنترلی) آنها شکل‌های دیگری از نظارت فشرده، و نه نظارت ساده، را شامل می‌شدند. سرمایه‌ی یکی دیگر از طرح‌های نمونه نظارت فشرده که به بزه‌کاران مواد مخدر محدود نمی‌شد، از سوی اداره معاونت دادگستری در سال ۱۹۸۶ تأمین شد. مؤسسه پژوهش و توسعه نیز این تحقیق را ارزیابی کرده و نتایج آن در منابع زیر منتشر شده است: ترنر (۱۹۹۱، ۱۹۹۰، b۱۹۹۰، a۱۹۹۰)؛ ترنز و پترسیلیا (۱۹۹۲).

4. social adjustment

بازداشت‌های جدید و مشارکت بزه‌کاران در کار و برنامه‌های مشاوره تأثیر گذاشته است؟^۱

۳. چند درصد از بزه‌کارانی که دادگاه‌ها آنها را وابسته به مواد مخدر می‌انگاشتند، در درمان مواد مخدر شرکت کرده‌اند؟

۴. چه شماری از بهره‌وران برنامه نظارت فشرده، از آزمایش مواد مخدر بهره بردند، چند درصد آزمایش‌ها مثبت بوده و واکنش دادگاه‌ها در برابر آزمایش‌های مثبت مواد مخدر چگونه بوده است؟

۵. هزینه‌های سالانه نظارت فشرده چگونه با هزینه‌های نظارت ساده تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط سنجیده شده‌اند؟

انواع برنامه‌ها و داده‌های مطالعاتی

زمانی که وزارت دادگستری ایالات متحده آمریکا تصمیم به سرمایه‌گذاری این طرح نمونه گرفت، اداره معاونت دادگستری هر یک از کارگزاری‌ها را تشویق کرد تا با استفاده از الگوی کلی نظارت فشرده در ایالت‌های جرجیا و نیوجرسی در آغاز دهه ۱۹۸۰ گونه‌های خاصی از برنامه‌های نظارت فشرده را با شرایط و موقعیت محلی خود منطبق سازند. اداره معاونت دادگستری بر توافق این حوزه‌ها در موارد زیر تصریح کرد:

– طراحی یک برنامه نظارت فشرده به‌ویژه برای بزه‌کاران بزرگ‌سال مواد مخدر؛

– انجام آزمایش‌های ادرار به‌منزله یکی از رکن‌های اصلی نظارت فشرده؛

– اجرای نظارت فشرده به‌منزله یک برنامه ارتقا دهنده تعلیق مراقبتی یا آزادی مشروط (برخلاف زندان‌زدایی)^۱ که در آن، بهره‌وران از میان کسانی برگزیده

۱. تخلف فنی زمانی رخ می‌دهد که بزه‌کار نتواند یک یا چند شرط از شرایط نظارت (مانند گزارش به اداره تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط) را رعایت کند. این تخلف‌ها به‌طور معمول، ناقض قوانین کیفری انگاشته نمی‌شوند.

2. prison diversion

شوند که در تعلیق مراقبتی یا آزادی مشروط به سر می‌برند؛

- اجرای اصولی یک طرح پژوهشی که در آن، بزه‌کاران واجد شرایط به طور اتفاقی در برنامه نظارت فشرده و ساده تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط گماشته می‌شوند.

اداره معاونت دادگستری تأکید کرد که برنامه‌های نظارت فشرده بزه‌کاران مواد مخدر را آماج قرار می‌دهد. ولی، حوزه‌های پنج‌گانه باید این برنامه را به شکل‌های گوناگون اجرا کنند. در چهار حوزه، بزه‌کاران در صورت محکومیت به یکی از جرم‌های مواد مخدر، واجد شرایط برنامه نظارت فشرده انگاشته شدند. در سه حوزه، بزه‌کارانی که وابستگی آنها به مواد مخدر در دادگاه رسیدگی شده بود، گذشته از نوع محکومیت، واجد شرایط شناخته شدند. تنها در ایالت سیاتل وابستگی به مواد مخدر و وجود یک محکومیت مرتبط با مواد مخدر برای شرکت در برنامه نظارت فشرده ضروری شناخته شد.

همچنان که در جدول ۱ آمده است، تفاوت‌های جمعیت‌شناختی^۱ بنیادی و پیشینه شرکت‌کنندگان نیز آشکار شد.^۲ شمار گسترده‌ای از بهره‌وران مورد بررسی در همه حوزه‌ها مردان ۲۰ تا ۳۰ ساله بودند. بیش‌تر بزه‌کاران پیشینه کیفری بلندی داشتند: شمار میانگین بازداشت‌های پیشین، از ۶ در کنتراکاستا، به ۹ در سیاتل و وینچستر می‌رسید. با وجود این، در برخی حوزه‌ها بزه‌کاران پیشینه سنگین‌تری در مقایسه با بزه‌کاران در حوزه‌های دیگر داشتند. برای نمونه، نزدیک به نیمی از بزه‌کاران در دس‌موینس، در مقایسه با ۵ درصد بزه‌کاران در کنتراکاستا، دوره محکومیت زندان را گذرانده بودند. ماهیت جرم‌های مورد محکومیت در سراسر حوزه‌ها، به گونه چشم‌گیری متفاوت بود، همچنان که درباره ترکیب نژادی نمونه‌های مورد بررسی چنین بود. به پرونده‌های بیش از ۹۶

1. demographics differences

۲. تفاوت‌های میان حوزه‌ها فقط جنبه توصیفی دارند. هیچ آزمایش معناداری میان حوزه‌ها انجام نشد، زیرا آزمایش‌های اتفاقی در محدوده حوزه‌ها، و نه در سراسر آنها، به اجرا درآمد.

درصد بزه‌کاران وابسته به مواد مخدر در چهار حوزه، در اداره‌های تعلیق مراقبتی / آزادی مشروط رسیدگی شد^۱. این موارد و دیگر شاخص‌های برنامه و بزه‌کاران در جدول ۱ آمده‌اند.

سه فرم جداگانه گردآوری داده‌ها برای هر بهره‌ور مورد بررسی، از جمله برای بزه‌کاران مورد آزمایش و زیر نظارت، تهیه و تکمیل شدند. مدت کوتاهی پس از گماشتن بزه‌کار در این طرح، فرمی برای داده‌ها و پیشینه تکمیل می‌شد. این فرم نمایانگر آمار جمعیت‌شناسی، پیشینه کیفری، اطلاعات موجود بزه ارتكابی؛ وابستگی به مواد مخدر و پیشینه درمانی بود. فرم‌های بازبینی ۶ ماهه و ۱۲ ماهه نیز ماهیت و نوع خدمات دریافتی تعلیق مراقبتی / آزادی مشروط، مشارکت در کار و برنامه‌های درمانی، و تکرار جرم (برپایه تخلف‌های فنی و بازداشت‌ها) در یک‌ساله بعدی را ثبت می‌کردند. این فرم‌ها برای هر یک ماهه بعدی فهرستی از آزمایش‌های مورد حکم و انجام شده و گونه‌های مواد مخدری را که نتیجه آزمایش آنها مثبت بوده، ثبت می‌کردند. افزون بر این، سنگین‌ترین ضمانت اجرای تحمیل شده برای آزمایش مثبت مواد مخدر در طول دوره بازبینی نیز ثبت می‌شد.

به‌منظور ثبت اطلاعات در معرض خطر، فرم‌های گردآوری به منزله گاه‌شمار وضعیت بود که در پایان ۶ ماهه و در پایان یک سال تکمیل می‌شد. این گاه‌شمار شامل تاریخ استقرار بزه‌کار در برنامه نظارت فشرده یا ساده، یا اخراج او از این برنامه‌ها، و نیز تاریخ ورود یا خروج او از زندان، مؤسسه‌های نگهداری یا زندان‌های بلند مدت می‌شد. این داده‌ها — که می‌توان آنها را داده‌های «زمان آزادی»^۲ نامید — برای برآورد میزان تماس‌های ماهیانه، بازداشت‌های سالانه و هزینه‌های ضمانت‌اجراها به کار گرفته شدند.

۱. مورد «وابستگی به مواد مخدر» در مجموعه داده‌ها چنین بیان شده است: «در زمان بازداشت بزه‌کار، نشانه‌های وابستگی به مواد زیر نمایان است ...». ماری‌جوانا/حشیش؛ ال.اس.دی.؛ پی.اس.پی.؛ مواد نشاط‌آور؛ مواد آرام‌بخش؛ کوکائین؛ هرویین؛ و سایر مواد مخدر.

2. street time

در متن اصلی، نویسنده این عبارت را چنین معنا می‌کند:

i.e., time when they were not incarcerated

یعنی: زمانی که آنها در حبس نبوده‌اند.

جدول ۱: شاخص‌های برنامه و بزه‌کار

کنترا کاستا	سیاتل	دس مونیس	سانتا فی	وینچستر
۱۷۰	۱۷۳	۱۱۵	۵۸	۵۳
اندازه گروه مورد بررسی (مربک از گروه نظارت فشرده و زیر کنترل)				
تعلیق مراقبتی	تعلیق مراقبتی	تعلیق مراقبتی/ آزادی مشروط	تعلیق مراقبتی/ آزادی مشروط	تعلیق مراقبتی/ آزادی مشروط
وضع بزه‌کار				
گروه آماج (هدف)	بزرگسالان محکوم به جرم‌های مواد مخدر	بزرگسالان محکوم به جرم‌های مواد مخدر یا برگرایی‌های مرتبط به مواد مخدر	بزرگسالان مرتکب جرم‌های جنائی که در معرض خطر/ نیازهای بالا و وابسته به مواد مخدر اند	بزرگسالان مرتکب جرم‌های جنائی که دارای محکومیت مرتبط با مواد مخدر و/ یا پیشینه سوء مصرف مواد مخدر اند
جنس مرد٪	۷۳	۷۵	۸۸	۸۱
نژاد سفید٪	۲۹	۶۳	۱۲	۶۶
سیاه٪	۶۴	۳۴	۰	۳۴
ایرانیایی (اسپانیایی)٪	۵	۱	۸۸	۰
سن میانگین	۳۱	۳۰	۳۰	۲۷
جرم مورد محکومیت کنونی	۷	۶	۱۲	۴
خشونت بار٪ (الف)	۲۶	۷۴	۳۱	۲۸
سرقت/برگرایی٪	۶۶	۱۵	۱۷	۴۰
فروش/ نگهداری مواد مخدر٪	۱	۵	۴۰	۲۸
سایر موارد(ب)				
شمار میانگین بازداشت‌های پیشین	۹	۷	۸	۹
۱٪ یا بیش تر دوره زندان پیشین	۲۱	۴۷	۳۳	۲۵
وابسته به مواد مخدر(ج)	۹۹	۹۷	۹۸	۹۶
نمره پر خطر یا خطر شدید (د)	۶۰	۸۲	۸۲	۴۷

توجه: زمانی که وضعیت بهره‌وران نظارت فشرده وساده بر پایه شاخص‌های بالا با هم مقایسه شوند، تنها یک تفاوت پدیدار می‌شود: در وینچستر نسبت بالایی از بهره‌وران نظارت فشرده، در مقایسه با گروه‌های زیر کنترل، در تعلیق مراقبتی به سر می‌برند تا در آزادی مشروط. بدین سان، شیوه‌های تخصیص اتفاقی (به یکی از این دو برنامه) با ایجاد گروه‌های کنترل و تجربه‌ای که پیش از مداخله برنامه نظارت فشرده یکسان بودند، به شکل موفقیت آمیزی اجرا شدند. (الف) قتل، تجاوز جنسی، آدم ربایی، تعرض، سرقت همراه با آزار(ب) سایر موارد شامل فسخ تعلیق مراقبتی یا آزادی مشروط اند(ج) وابستگی مواد مخدر در کنتراکاستا دیده نشد، برای این حوزه ما نسبت بهره‌وران نظارت فشرده با نیازهای درمان مواد مخدر را ارائه می‌کنیم. (د) نمره خطر از متغیرهای زیر تشکیل می‌شود: نیازهای درمان مواد مخدر سن (بزه کار) در نخستین محکومیت یا محکومیت کنونی، دوره‌های تعلیق مراقبتی پیشین، موارد فسخ تعلیق مراقبتی و آزادی مشروط پیشین، محکومیت‌های جنائی پیشین، و نوع جرم کنونی.

نتایج ارزیابی

برنامه‌های نظارت فشردهٔ مواد مخدر همگی برای ارائهٔ «تماس رو در رو»^۱ و آزمایش مواد مخدر و درگیر ساختن بزه‌کاران در برنامه‌های مناسب کار و درمان در نظر گرفته شدند. یافته‌های ما نشان می‌دهد که در همهٔ این تدابیر عمده‌ای که حاصل شده، برنامه‌های فشرده، شدیدتر از تعلیق مراقبتی/آزادی مشروط ساده بوده اند. نظارت فشرده و ساده را می‌توان از چهار جنبه در تصویر ۱ با هم مقایسه کرد: تماس رو در روی ماهیانه، آزمایش‌های ماهیانهٔ مواد مخدر، درصد بزه‌کاران به کار گماشته شده، و درصد بزه‌کارانی که در برنامه‌های مشاوره در یک‌سالهٔ بعد مشارکت می‌کنند.^۲

تماس‌های رو در رو در برنامهٔ نظارت فشرده، از ۲/۷ در هر ماه در ایالت کنتراکاستا، به بیش از ۱۰ مورد در هر ماه در ایالت سانتافی می‌رسید. در مقابل، این رقم در نظارت ساده ۵ درصد در هر ماه در کنتراکاستا و ۳/۸ در دس‌موینس بود. شرکت در برنامه‌های مشاوره در حوزه‌ها [ی پنج‌گانه] از میزانی بالای ۱۰۰ درصد بزه‌کاران حاضر در مشاوره در ایالت سانتافی، به میزان پایینی نزدیک به ۳۲ درصد و در وینچستر در نوسان بود. در ایالت‌های کنتراکاستا، سیاتل، دس‌موینس و سانتافی بهره‌وران برنامهٔ نظارت فشرده به نسبت بهره‌وران نظارت ساده احتمال بیش‌تری داشت تا در برخی نشست‌های مشاوره حاضر شوند.

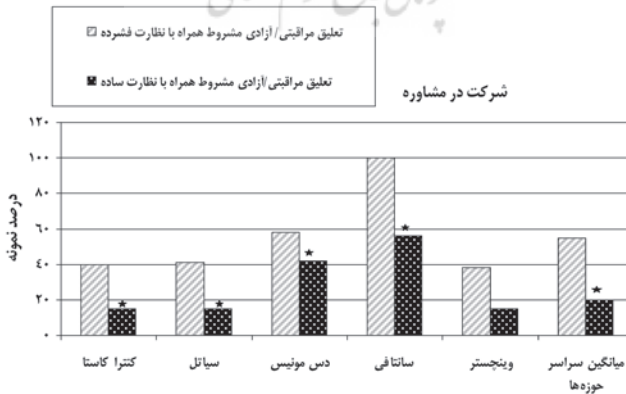
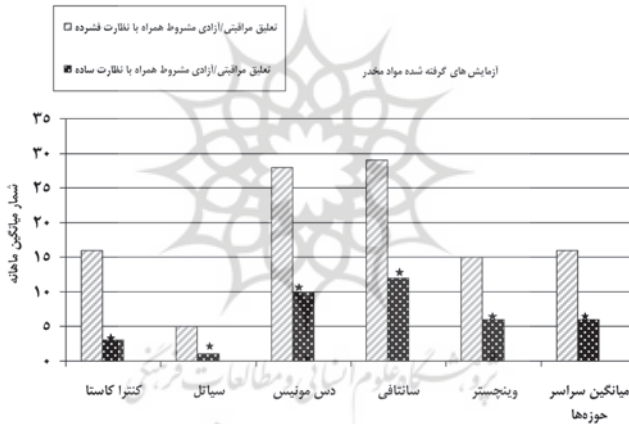
در همهٔ پنج حوزه، بهره‌ورانی که در برنامهٔ نظارت فشرده مورد آزمایش مواد مخدر قرار گرفته بودند، بیش از بهره‌وران نظارت ساده بودند (نزدیک به دوبرار در ماه در مقایسه با کم‌تر از یک بار در ماه در نظارت ساده). ولی، زمانی که بزه‌کاران آزمایش می‌شدند، نتایج در برنامه‌های نظارت فشرده و ساده یکسان بود: نتایج آزمایش بیش از ۵۰ درصد بزه‌کارانی که در یک‌سالهٔ بعد از برنامه‌های نظارت فشرده و ساده عمدتاً مورد آزمایش کوکابین و ماری جوآنا قرار گرفته بودند، مثبت بود.

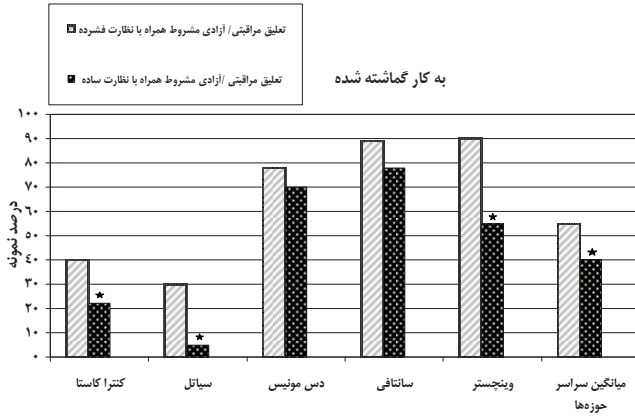
1. face-to-face contacts

۲. مقایسه‌های برنامه‌های نظارت فشرده و ساده با دیگر برنامه‌ها را می‌توان در منابع زیر دید:
پترسیلیا و ترنر (۱۹۰۵)؛ پترسیلیا، ترنر و دشنز (۱۹۹۲).

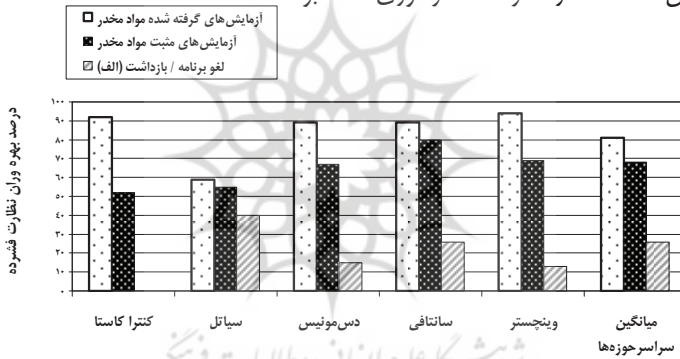

نمودار ۱: سطوح فعالیت‌های فشرده و ساده در طول ۱۲ ماه بعد
توجه: ستاره نشان می‌دهد که گروه‌های نظارت فشرده و ساده تا اندازه بسیاری گوناگون اند.

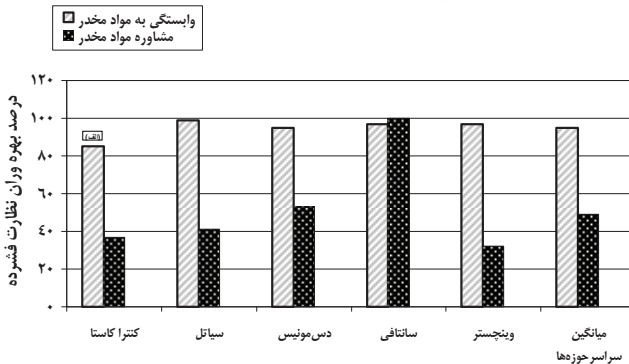

نمودار ۲: آزمایش مواد مخدر و پاسخ سامانه به بهره‌وران نظارت فشرده (الف) این اطلاعات در کنتراکاستا گردآوری نشده بود.

نمودار ۳: اندازه وابستگی به مواد مخدر و مشارکت در مشاوره مواد مخدر (الف) وابستگی به مواد مخدر غیر موجود در کنتراکاستا؛ در این حوزه، میانگین بهره‌وران نظارت فشرده را با نیازهای درمان مواد مخدر ارائه کرده ایم.

سطح استفاده آشکار از نظارت فشرده برای بزه‌کاران مواد مخدر در حوزه‌ها با سطح این استفاده در دیگر پژوهش‌ها یکسان بوده است. برای نمونه، در یکی از بررسی‌ها درباره بهره‌وران تعلیق مراقبتی فشرده در نیویورک نتیجه آزمایش ادرار ۶۸ درصد در وهله نخست برای کوکائین و ماری جوآنا مثبت بود (ویش و دیگران، ۱۹۸۶). از سال ۱۹۸۶، «برنامه پیش‌بینی مصرف مواد مخدر»^۱ مؤسسه ملی دادگری، اطلاعاتی را درباره مصرف مواد مخدر نمونه‌هایی از بازداشت‌شدگان در شهرهای بزرگ ایالات متحد فراهم کرد. نتایج این برنامه نشان می‌دهد که جز در پاره‌ای موارد، نتیجه آزمایش ۵۰ درصد تا ۸۰ درصد بازداشت‌شدگان مرد با توجه به فراگیر شدن کوکائین در بسیاری از حوزه‌ها مثبت بوده است (مؤسسه ملی دادگری، ۱۹۹۱)

پاسخ این سامانه به آزمایش‌های مثبت مواد مخدر در تصویر ۲ نشان داده شده است. حوزه‌ها در چگونگی شدت و سنگینی ضمانت اجرای مصرف مواد مخدر به طور چشم‌گیری متفاوت بوده‌اند. نسبت بزه‌کارانی که در برنامه نظارت فشرده مواد مخدر ایالت سیاتل آزمایش شده بودند، از دیگر حوزه‌ها پایین‌تر بود، ولی درصد بالایی از موارد لغو برنامه یا بازگشت به زندان به کسانی تعلق دارد که نتیجه آزمایش‌های شان مثبت بوده است. ایالت‌های دس موینس و سانتافی بیش از دیگر حوزه‌ها از آزمایش‌های مثبت مواد مخدر به منظور ارجاع به بزه‌کاران به درمان بهره‌برداری می‌کردند. نزدیک به ۲۵ درصد بزه‌کارانی که نتیجه آزمایش آنها مثبت بود، «حکم ارجاع به درمان»^۲ را به عنوان شدیدترین پاسخ در این سامانه دریافت داشتند. این رقم‌ها نمایانگر سیاست‌های گوناگون یکی از حوزه‌ها است. برای نمونه، در سیاتل هرگاه آزمایش یک بزه‌کار مثبت می‌شد، او متهم به تخلفی شده و به دادگاه تسلیم می‌شد و در دادگاه اغلب، محکومیت ۱۵ روزه حبس کوتاه مدت بر وی تحمیل می‌شد. برعکس، در سانتافی در صورت لغو برنامه و بازداشت بزه‌کار، ضمانت‌اجراهای درجه‌بندی شده‌ای تا چهارمین آزمایش مثبت اعمال می‌شد. درصد بزه‌کارانی که در برنامه‌های نظارت فشرده در ردیف وابستگان به مواد

مخدر طبقه‌بندی شده بودند با درصد کسانی که در برنامه‌های مشاوره مواد مخدر در یک‌ساله بعدی شرکت کرده بودند در تصویر ۳ مقایسه شده است. اگرچه بدیهی است که بیش‌تر بهره‌وران نظارت فشرده در برنامه مشاوره شرکت می‌کردند، ولی این مطلب نیز درست است که در برخی حوزه‌ها درصد بزرگی از بزه‌کاران مورد مطالعه نیازمند درمان، درمان نشدند.

تأثیر نظارت فشرده بر تکرار جرم بزه‌کاران

هدف اصلی برنامه‌های نظارت فشرده، کاهش تکرار جرم — یعنی بازگشت بزه‌کار به جرم — است و پشتیبانان این برنامه‌ها امیدوار اند که مشاوره‌ها، آزمایش‌های مواد مخدر و تماس‌های رو در روی بیش‌تر، تکرار جرم را کاهش دهد. ارزیابی ما نیز برای برآورد تحقق این امیدواری انجام شده است. این بررسی، آثار نظارت فشرده را بر تکرار جرم بزه‌کاران از جهت‌های گوناگون و تا حد امکان فراگیر، ارزیابی کرده است، از جمله:

- نسبت بزه‌کارانی که تخلف فنی و بازداشت داشته‌اند؛
- شدت و سنگینی تخلف‌ها و بازداشت‌ها؛
- میانگین کلی شمار تخلف‌ها و بازداشت‌ها؛
- میزان سالانه بازداشت، و مشاوره در «زمان آزادی» (یعنی، زمانی که بزه‌کاران در حبس نبوده‌اند).

نتایج به دست آمده با همه این تحلیل‌ها سازگار بود: نظارت فشرده نسبت کسانی را که بازداشت شده بودند، شدت جرم‌هایی را که به بازداشت آنها انجامیده بود، شمار بازداشت‌شدگان در یک‌ساله بعدی یا میزان سالانه بازداشت را کاهش نداد. با وجود این، بهره‌وران نظارت فشرده، بیش‌تر احتمال داشت که مرتکب تخلف‌های فنی شوند و در یک‌ساله بعدی به زندان بازگردند.

درصد هر نمونه‌ای که تخلف فنی و بازداشت جدید در یک‌ساله بعدی به بار آورده بود و نیز گرایش خاص دادگاه در پاسخ به این رویدادها، در نمودار ۴ نشان داده شده است. باید یادآور شد که نظارت فشرده اغلب با افزایش تکرار جرم در ارتباط بوده

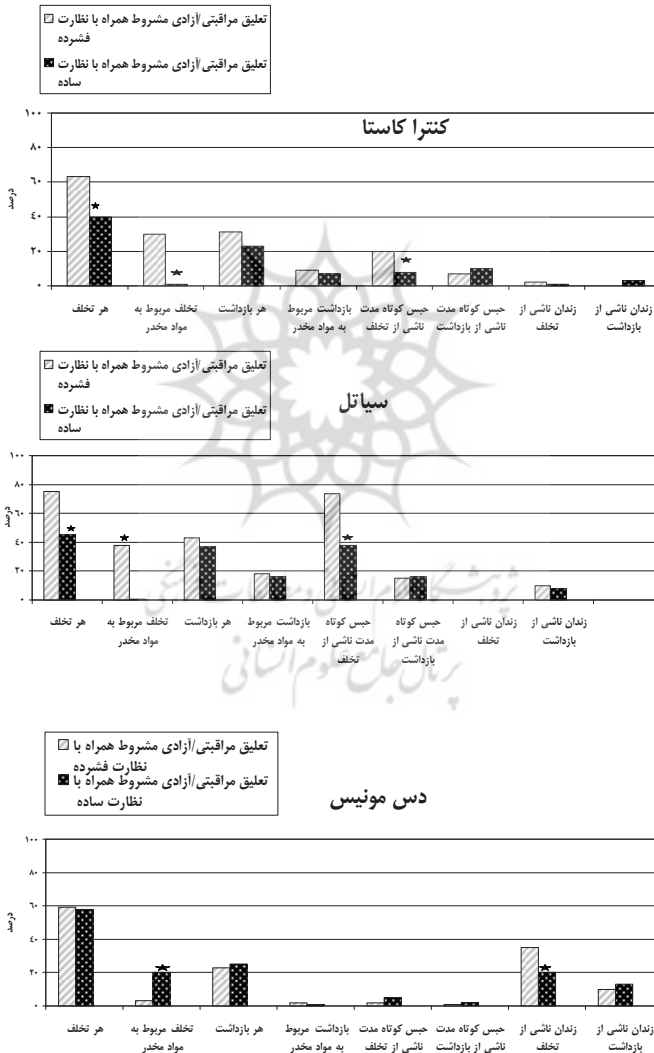
است. این مسأله به‌ویژه دربارهٔ محکومیت‌های سالب آزادی درست است: تا پایان سال، ۳۹ درصد بهره‌وران نظارت فشرده حبس شده بودند (در مقایسه با ۲۸ درصد بهره‌وران نظارت ساده). همچنین ۱۳ درصد بهره‌وران نظارت فشرده به زندان فرستاده شده بودند (در مقایسه با ۱۰ درصد بهره‌وران نظارت ساده). میزان بالای حبس‌ها در برنامهٔ نظارت فشرده، بیش‌تر به دلیل تخلف‌های فنی بالا بوده است. اگر این بزه‌کاران در اصل برای جرم‌های جدید به زندان بازگردانده می‌شدند، حتی با میزان بالای حبس‌ها می‌توانستیم ادعا کنیم که امنیت عمومی حمایت شده بود. با وجود این، اگر بازگشت به زندان برای تخلف‌های فنی کوچک بوده باشد، تأثیر آن بر امنیت عمومی و هزینه‌های اصلاح و درمان، بیش‌تر پرسش‌برانگیز خواهد بود. اگرچه تحلیل‌های ما دربارهٔ تکرار جرم در برنامهٔ نظارت فشرده هیچ کاهش‌ی را در این زمینه نشان نمی‌دهد، باید یادآور شد که همانند بیش‌تر ارزیابی‌های مربوط به اصلاح و درمان، معیار اصلی نتیجه‌گیری ما تکرار جرم ثبت شدهٔ رسمی است. تکرار جرم پیامد مجرمیت نهفته بزه‌کار و توانایی این سامانه در کشف این مجرمیت و اثر آن (برای نمونه، امکان بازداشت) است. بهره‌وران نظارت فشرده ممکن است جرم‌های کم‌تری مرتکب شوند، ولی نظارت فشرده می‌تواند این احتمال را دگرگون ساخته باشد که مراجع رسمی جرم‌ها و تخلف‌های فنی ارتكابی آنها را با افزایش امکان تکرار جرم ثبت شدهٔ آنها کشف خواهند کرد. در این مورد، میزان تکرار جرم بهره‌وران نظارت فشرده می‌تواند با میزان تکرار جرم بهره‌وران نظارت ساده — که جرم‌های بیش‌تری مرتکب می‌شوند ولی امکان بازداشت‌شان پایین‌تر است — یکسان (و حتی پایین‌تر) باشد. تفکیک رفتار بزه‌کار از فعالیت‌های مربوط به اجرای برنامه، حتی بدون «گزارش‌های خوداعترافی بزه‌کاران»^۱ نیز امکان‌پذیر است. با وجود این، تکرار جرم ثبت شدهٔ رسمی یکی از معیارهای مهم تأثیر هر برنامهٔ

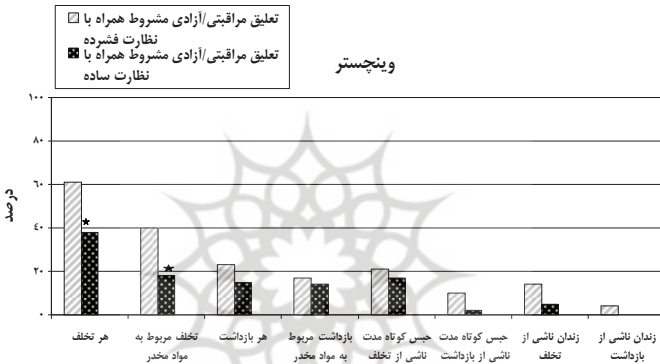
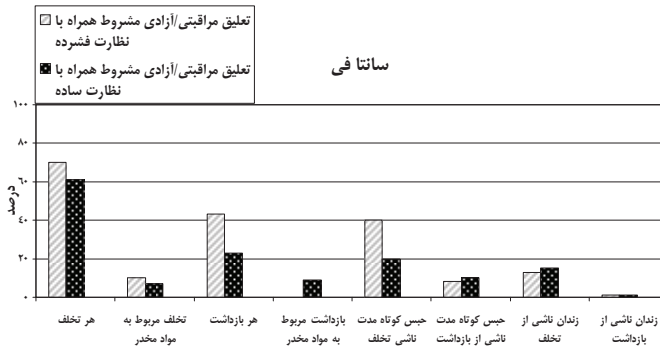
1. offenders self-reports

نارضایتی روزافزون نسبت به دقت و درستی آمارهای رسمی جنائی در چند دههٔ گذشته به ابداع روش‌های نویی برای سنجش میزان جرائم انجامیده که یکی از آنها به‌کارگیری «پرسش‌نامه‌های خودسنجی» یا «بررسی‌های بر پایهٔ اعتراف بزه‌کاران واقعی» است. در این شیوه با ارائهٔ توصیفی از رفتارهای مجرمانه از افراد خواسته می‌شود تا شمار هر یک از این رفتارها را در یک دورهٔ زمانی معین (برای نمونه، یک‌سال) — که به پلیس یا دیگر مراجع رسمی گزارش نشده است — بیان کنند. برای آگاهی بیش‌تر رک: نجفی‌ابرنادادی، علی‌حسین؛ و هاشم بیکی، حمید؛ دانشنامه جرم‌شناسی؛ انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۷، صص ۲۹۶ و ۲۹۷. [مترجم]

اصلاحی باقی می ماند که گرچه ممکن است معیاری ناقص از مجرمیت بزه کار به دست دهد، ولی معیار دقیق از اثر یک برنامه بر نظام عدالت جنائی به همراه دارد.

نمودار ۴: اثر برنامه نظارت فشرده مواد مخدر بر تکرار جرم در طول ۱۲ ماهه بعدی توجه: ستاره نمایانگر تفاوت برجسته نظارت فشرده با نظارت ساده است.

هزینه نظارت فشرده و ساده در آزادی مشروط و تعلیق مراقبتی

بیش تر برنامه‌های نظارت فشرده برای صرفه‌جویی در هزینه طراحی می‌شوند و برنامه‌های نظارت فشرده‌ای که بررسی می‌کنیم نیز از آن مستثنا نیستند. طراحان برنامه امیدوار بودند که با صرف هزینه پیش پرداخت برنامه‌های فشرده اجتماع‌محور، و از گذر هزینه‌های بعدی پلیس و اصلاح و درمان بتوان شمار بزه‌کاری را که دوباره بازداشت می‌شوند، کاهش داد.

بیش تر اظهار نظرها درباره امکان صرفه‌جویی در هزینه‌های برنامه‌های نظارت فشرده بر پایه هزینه‌های هر بزه‌کار مبتنی بوده‌اند. به طور کلی، گفته می‌شود که هزینه نظارت سالانه هر بزه‌کار در تعلیق مراقبتی یا آزادی مشروط ساده نزدیک به ۳۰۰ دلار و در نظارت فشرده نزدیک به ۵۰۰۰ دلار است. (بیرن، لوریجیو

و بیرد، ۱۹۸۹). توجه صرف به هزینه‌های یک ضمانت اجرای معین برای هر بزه‌کار ما را از بررسی چند عامل مهم باز می‌دارد:
- هزینه‌های جانبی ضمانت اجراهای گوناگون؛
- مدت زمانی که بزه‌کاران زیر پوشش ضمانت اجراهای گوناگون قرار می‌گیرند؛

- این واقعیت که در یک دوره زمانی معین بزه‌کاران ممکن است هزینه‌هایی بیش از یک ضمانت اجرا را ایجاد کرده و نیز هزینه‌های این روش برای اقدام در قبال تخلف‌های فنی و بازداشت‌های جدید را به بار آورند.

از آنجا که مقایسه هزینه‌ها قادر نیست چنین موضوعاتی را شامل شود، اداره حساب‌رسی عمومی به تازگی به این نتیجه رسید که آگاهی از این [واقعیت] که آیا چنین برنامه‌هایی مجموع هزینه‌های ایالتی و محلی را برای اداره و کنترل بزه‌کاران افزایش و کاهش می‌دهد یا تغییری در آن ایجاد نمی‌کند، ممکن نیست (۱۹۹۰).

ارزیابی ما درصدد برآورد هزینه‌های ضمانت اجراهای پیشین از راه تهیه فهرست هزینه‌های هر بزه‌کار برای هر یک از خدماتی بود که در یک‌ساله بعد از آن استفاده کرده بودند؛ از جمله، هزینه‌های نظارت اصلاحی-درمانی، و هزینه‌های دادگاه در ارتباط با رسیدگی‌های دوباره به تکرار جرم‌ها. این بررسی از راه‌های زیر انجام شد:

۱. برآورد هزینه‌های هر یک از گونه‌های ضمانت‌اجراهای محلی یا خدماتی که به نمونه‌های این بررسی مربوط بود.

۲. بهره‌برداری از اطلاعات راجع به وضع برنامه و بررسی‌های ۶ و ۱۲ ماهه‌ای که محل اقامت روزانه هر بزه‌کار (برای نمونه در زندان یا در برنامه نظارت فشرده) در طول دوره بعدی را ثبت کرده باشد و تهیه فهرست هزینه‌های هر بزه‌کار برای خدماتی که از آن استفاده کرده است.

۳. میانگین مجموعه هزینه‌های همه بزه‌کاران در یک مکان یا برنامه معین در

برنامه نظارت فشرده یا گروه‌های کنترل.

اطلاعات هزینه‌های روزانه نظارت و حبس از هر حوزه محلی گردآوری شد. میانگین هزینه‌های رسیدگی و بازداشت — که ۱۵۰۰ دلار برآورد شده بود — از پژوهش‌های هاینس و لارنس به دست آمد. فهرست ریز برآورد هزینه‌ها در نمودار ۵ آمده است که در بردارنده موارد زیر است:

هزینه‌های نظارت اجتماعی (برای نمونه، تعلیق مراقبتی فشرده و ساده)، هزینه‌های دادگاه (برای نمونه، هزینه‌های رسیدگی به هر بازداشت جدید، و حبس‌زدایی (برای نمونه، زندان).

میانگین همه حوزه‌های پنج‌گانه، هزینه‌های سالانه کم‌تر از ۸۰۰۰ دلار را برای هر بزه‌کار با هزینه‌های بیش از ۵۵۰۰ دلار برای نظارت ساده مقایسه می‌کند. اختلاف حوزه‌ها نیز نشان می‌دهد که ترکیب‌های گوناگون بازداشت و نظارت احتمال دارد به تأثیرات گوناگونی بر هزینه‌های این روش بینجامد. نزدیک به دو سوم هزینه‌های سالانه نظارت فشرده و ساده را می‌توان به حبس و زندانی کردن تکرارکنندگان جرم نسبت داد. بهره‌وران نظارت فشرده در یک‌ساله بعدی به طور میانگین ۷۳ روز یا نزدیک به ۲۰ درصد وقت‌شان را در زندان و حبس سپری می‌کردند. بهره‌وران نظارت فشرده به طور میانگین ۵۶ روز و نزدیک به ۱۵ درصد وقت‌شان را در حبس به سر بردند.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

یافته‌های ما نشان می‌دهد که بهره‌وران برنامه نظارت فشرده اغلب با پذیرش آزمایش ادرار مواد مخدر مشاوره‌های بیش‌تری دریافت کرده‌اند و از سطح بالاتری از کار به نسبت هم‌تایان‌شان در برنامه نظارت ساده بهره‌مند بوده‌اند. درباره پیامدهای یک‌ساله تکرار جرم، نسبت بیش‌تری از بهره‌وران نظارت فشرده تخلف‌های فنی (در وهله نخست برای مصرف مواد مخدر) داشتند، ولی هیچ تفاوتی میان این دو گروه مورد بررسی در بازداشت کیفری جدید به چشم

نمی‌خورد. در پایان یک‌ساله بعد، بیش‌تر بهره‌وران نظارت فشرده در حبس یا زندان قرار گرفتند^۱. این سیاست، هزینه‌های سامانه [نظارت فشرده] را بالا برد که میانگین آن برای برنامه نظارت فشرده در هر سال پایین‌تر از ۸۰۰۰ دلار، در برابر نزدیک به ۵۵۰۰ دلار در سال برای هر بزه‌کار در نظارت ساده بود.

این یافته‌ها نه تنها داده‌های تجربی درباره هزینه‌ها و منافع نظارت فشرده برای بزه‌کاران مواد مخدر به همراه داشته بلکه به آغاز مباحثه درباره پیامدهای موفقیت‌آمیز برنامه نظارت فشرده کمک کرده است. نظارت فشرده بیش‌تر به شکل گریزناپذیری به تکرار جرم بیش‌تر و هزینه‌های بالاتر می‌انجامد. پیامدهای مشابهی بیش و کم از همه ارزیابی‌های تازه نظارت فشرده گزارش شده است. این که آیا پیامد چنین برنامه‌هایی نشان‌دهنده موفقیت یا ناکامی آنها بوده، به بحث داغی میان صاحب‌نظران اصلاح‌گرا تبدیل شده است. برخی معتقد اند که با فرض جمعیت هدف قابل توجه می‌توان میزان بالای تکرار جرم را پیش‌بینی کرد. دیگران عقیده دارند که سیاست اصلاح و درمان باید به کاهش تکرار جرم اختصاص یابد، در غیر این صورت، پیشینه بلند آن در بازسازی بزه‌کاران نادیده گرفته می‌شود. مباحثه‌های آینده سیاست‌گذاری باید به این موضوع توجه کند که تکرار جرم یا دیگر تدابیر مناسب‌تر می‌بایست با ارزیابی‌های اصلاح و درمان آمیخته شود.

اگرچه برنامه‌های مورد بررسی نظارت فشرده در این مقاله به‌ویژه برای بزه‌کاران مواد مخدر در نظر گرفته شده بود، ولی یافته‌های ما با دیگر ارزیابی‌های تازه نظارت فشرده در ارتباط به جمعیت‌های بزرگ‌سال و جوان نیز سازگاری و هماهنگی دارد. این نتایج در مجموع، تردیدی جدی به این ادعا می‌بخشد که نظارت فزاینده، تکرار جرم را کاهش خواهد داد، جمعیت زندان‌ها را کم خواهد کرد، یا در بودجه عمومی صرفه‌جویی خواهد کرد. با در نظر گرفتن گوناگونی

۱. علت عمده این مسأله، بیش‌تر، ارتکاب تخلف‌های فنی بود. [مترجم]

برنامه‌های نظارت فشرده‌ای که موضوع ارزیابی تجربی بوده اند، دلایل و شواهد محکمی درباره هزینه‌ها و آثار و پیامدهای نظارت فشرده وجود دارد.

اکنون به طور قطع ثابت شده است که برنامه‌های نظارت فشرده شمار تخلف‌های فنی نزد دادگاه را افزایش خواهند داد و با توجه به نوع ضمانت اجرای تحمیلی ممکن است به گونه چشم‌گیری شمار بزه‌کاران زندانی را به‌ویژه در زندان‌های محلی افزایش دهند. اعمال ضمانت‌اجراهای سنگین برای بزه‌کاران مواد مخدر احتمالاً هزینه‌های لازم برای نظارت بزه‌کاران را افزایش خواهد داد. هزینه‌های نسبی نظارت فشرده (در برابر نظارت ساده) در اثر این سیاست که دادگاه‌ها خواهان پذیرش دلایل ناکامی پیروی از شرایط فنی برنامه اند، افزایش می‌یابد. اگر سیاست سخت و شدیدی به کار گرفته شود، نظارت فشرده می‌تواند هزینه سالانه‌ای میان ۳۰ درصد تا ۵۰ درصد برای هر بزه‌کار بیش از نظارت ساده به همراه داشته باشد. چنین هزینه‌هایی ممکن است در صورتی توجیه شوند که برنامه نظارت فشرده در وهله نخست برای تدارک یک کیفر سنگین برای برخی بزه‌کاران خطرناک که نظارت اندکی دریافت می‌کرده اند، در نظر گرفته شود. با در نظر گرفتن چنین معیاری همه برنامه‌های نظارت فشرده بیش و کم موفق خواهند بود. حتی با فرض این که بهره‌وران برنامه نظارت فشرده تخلف‌های فنی بالایی داشته اند دلایل و شواهد نشان می‌دهد که کارکرد شرایط فنی، سخت‌تر و نظارت، فشرده‌تر بوده است. اگر شرایط و نظارت شدیدی بر رفتار بزه‌کاران تحمیل شود، شانس گرفتادن آنها نسبت به زمانی که شرایط سبک‌تر و تماس کم‌تری بر آنها تحمیل گردد افزایش خواهد یافت.

الزام به آزمایش‌های پیاپی مواد مخدر نیز تخلف‌های فنی بالایی به بار خواهد آورد. همه بزه‌کاران برنامه‌های نظارت فشرده بیش و کم به دنبال انجام آزمایش‌های مواد مخدر وابستگی به این مواد را از خود نشان داده اند که این سامانه باید پاسخ‌گوی آن باشد. در همه حوزه‌ها، تخلف‌های فنی مرتبط با مواد

مخدر، بیش‌ترین تخلف‌ها را شامل می‌شود. چنین برنامه‌هایی بی‌گمان برای ایجاد یک ضمانت‌اجرای میانه^۱ مناسب‌اند که از گذر آن، احکام دادگاه‌ها را برای بزه‌کاران بیش‌تر می‌توان به گونه‌ی کامل نظارت و اجرا کرد. گسترش چنین سیاست‌هایی برای پاک‌سازی جوامع از جرم‌هایی است که معمولاً ناشناخته‌اند، زیرا ارتباط میان ارتکاب تخلف‌های فنی و جرم‌های جدید هنوز به شکل تجربی به اثبات نرسیده است.

با وجود این، پرسش‌های مهمی در رابطه با برنامه‌های نظارت فشرده بدون پاسخ باقی می‌ماند. نخست باید به مفید بودن شدت و فشردگی این برنامه‌ها و این که آیا برنامه‌های مورد بررسی ما به اندازه‌ی کافی شدید و فشرده بوده‌اند یا فرض گروه هدف درگیر با مواد مخدر پرداخته شود. مداخله‌ی برنامه‌های نظارت فشرده به طور میانگین نزدیک به ۱۰ مورد تماس رودررو و ۲ آزمایش مواد مخدر را در ماه برای هر بزه‌کار در برمی‌گرفت. اگر کسی از یک قاعده‌ی استاندارد میزان کار برای تماس رودررو با میانگین ۲۰ دقیقه استفاده کند، به این نتیجه خواهد رسید که بهره‌وران برنامه‌ی نظارت فشرده با مأمور تعلیق مراقبتی یا آزادی مشروط خود نزدیک به سه ساعت در ماه تماس شخصی داشته‌اند که گرچه به گونه‌ی چشم‌گیری بیش از میانگین یک تماس با ۲۰ دقیقه برای بهره‌وران نظارت ساده است، ولی می‌توان پرسید آیا چنین مداخله‌ی کمی را می‌توان برای تغییر رفتار بزه‌کار — به‌ویژه زمانی که نسبت به بزه‌کاران خطرناک مورد بررسی در این مقاله اعمال می‌شود — انتظار داشت؟ دلایل تأکیدکننده‌ای وجود دارد که مداخله‌های هرچه بیش‌تر فشرده و درمان‌مدار می‌تواند پیامدهای گوناگونی به همراه داشته باشد، ولی این که چه سطحی از شدت و فشردگی (برای درمان و نظارت جهت کاهش تکرار جرم و مصرف مواد مخدر) لازم است، آشکار نیست.

اگر حوزه‌های گوناگون بخواهند به اجرای برنامه‌های نظارت فشرده ادامه

دهند، باید چگونگی برآوردشان را از موفقیت برنامه از جهت پیامدهای قابل پیش‌بینی، تخلف‌های فنی بیش‌تر و شاید میزان بالای حبس و زندان در نظر گیرند. اگر آنها باور داشته باشند که این پیامدها به دلیل کنترل جرم و امنیت عمومی است باید آن را روشن سازند. اگر این حوزه‌ها کاهش تکرار جرم را پیش‌بینی کنند باید آن را به روشنی بیان کنند و درمان نیز باید به منزله رکن اساسی برنامه آنها تحقق یابد.

کتاب‌شناسی

- Anglin, M. Douglas. 1988. **"The Efficacy of Civil Commitment in Treating Narcotic Addiction"**. In compulsory Treatment of Drug Abuse: Research and Clinical Practice (National Institute on Drug Abuse Research Monograph No. 86), edited by C. G. Leukefeld and F.M. Tims. Rockville, MD: U.S. Department of Health and Human Services.
- Anglin, M. Douglas and Y.I.Hser. 1990. **"Treatment of Drug Abuse"**. Pp. 393-460 in *Drugs and Crime*, Vol. 13, edited by M.Tonry and J.Q. Wilson. Chicago: Chicago Press.
- Austin, J., B.Krisberg, and K. Joe. 1987. **The Impact of Juvenile Court Intervention** (mono-graph). San Francisco: National Council on Crime and Delinquency.
- Buck, Gerald. 1989. "Effectiveness of the New Intensive Supervision Programs". *Research in Corrections*, 2:64-75.
- Byrne, James M. and Linda Kelly. Unpublished. **"An Evaluation of the Implementation and Impact of the Massachusetts Intensive Probation Supervision Program"**.
- Byrne, James, Arthur J. Lurigio, and Christopher Baird. 1989. **"The Effectiveness of the New Intensive Supervision Programs"**. *Research in Corrections* 2:1-48.
- Chaiken, Jan and Marcia Chaiken. 1982. *Varieties of Criminal Behavior (R-2814NIJ)*. Santa Monica, CA: RAND.
- Clear, Todd and Patricia L. Hardyman. 1990. **"The New Intensive Supervision Movement"**. *Crime & Delinquency* 36:42-60.
- Cook, L.F.,B. Weinman, et al. 1988. **"Treatment Alternatives To Street Crime"**. In *Compulsory Treatment of Drug Abuse: Research and Clinical Practice* (National Institute on Drug Abuse Research Monograph No. 86), edited by C.G. Leukefeld and F.M. Tims. Rockville, MD: U.S. Department of Health and Human Services.

- Erwin, Billie S. 1987. **Evaluation of Intensive Probation Supervision in Georgia**. Atlanta: Georgia Department of Corrections.
- Gendreau, Paul and Robert Ross. 1987. **"Effective Correctional Treatment, Bibliotherapy for Cynics"**. Justice Quarterly 4:463-89.
- General Accounting Office. 1990. **Intermediate Sanctions: Their Impacts on Prison Crowding, Costs, and Recidivism Are Still Unclear** (GAO/PEMD-90-21). Gaithersburg, MD: Author.
- Gerstein, D.R. and H.J. Harwood, eds. 1990. **Treating Drug Problems**, Vol. 1. Institute of Medicine. Washington, DC: National Academy Press.
- Haynes, Peter and C. Larsen. 1984. **"Financial Consequences of Incarceration and Alternatives"**. Crime & Delinquency 30:529-50.
- Langan, Patrick A. and Mark A. Cunniff. 1992. **Recidivism of Felons on Probation, 1986-89**. Washington, DC: U.S. Department of Justice.
- National Institute of Justice . 1991. **"Drug Use Forecasting: Drugs and Crime Annual Report"**. In Research in Action. Washington. DC: U.S. Department of Justice.
- Nidorf, Barry. 1991. **"Nothing Works' Revisited"**. APPAPerspectives 15:12-13.
- Pearson, Frank S. 1988. **"Evaluation of New Jersey's Intensive Supervision Program"**. Crime & Delinquency 34:347-448.
- National Institute of Justice. 1992. **Deterring Drug Use with Intensive Supervision**. Washington, DC.
- Petersilia, Jon. 1987. **Expanding Options for Criminal sentencing**(R-3544-EMC). Santa Monica, CA: RAND.
- Petersilia, Joan and Susan Turner. 1990a. **Intensive Supervision for High-Risk Probationers: Findings From Three California Experiments** (R-3936-NIJ/BJA). Santa Monica, Ca: RAND.
- Petersilia, Joan, Susan Turner, and Elizabeth P. Deschenes. 1992. **"Intensive Supervision for Drug Offenders"**. In Smart Sentencing: The Emergence of Intermediate Sanctions, edited by James M. Byrne, Arthur Lurigio, and Joan Petersilia. Newbury Park, CA: Sage.
- Petersilia, Joan, Susan Turner, James Kahan, and Joyce Peterson. 1985. **Granting Felons Probation: Public Risks and Alternatives** (R-3186-NIJ). Santa Monica, CA: RAND.
- Turner, Susan and Joan Petersilia. 1992. **"Focusing on High-Risk Parolees: An Experiment to Reduce Commitments to the Texas Department of Corrections"**. Journal of Research in Crime and Delinquency 29:34-61.
- Wish, Eric D., M. Cuadrado, and J. Martorana. 1986. **"Estimates of Drug Use in Intensive Supervision Probationers: Results From a Pilot Study"**. Federal Probation 50:4-16.